

ZUID-AMERIKA

IN DE REIZ&-SUPERLEZER KOMT IEMAND AAN HET WOORD DIE VAN REIZEN HOUDT, MAAR DAT ANDERS DOET DAN DE DOORSNEE LEZER. DEZE KEER: DORIS FURCIC (26), DIE SOLO DOOR ZUID-AMERIKA TROK. VAN BUENOS AIRES VIA CUZCO NAAR VUURLAND, MET EEN MONEYBELT VAN DE HEMA

Interview: Kees Lucassen

6 MAANDEN SOLO

'Klimervaring? Nee, had ik niet. Wel geluk. En geluk moet je ook hebben, want zowel het weer als de Villarica zelf moeten meewerken. Komt er te veel giftig gas uit, dan is het te link. Ik moest een week wachten. Sterker, ik heb daar Nieuwjaar gevierd. Op 2 januari ging ik omhoog. Dik in dons gepakt en op bergschoenen, gekregen van het Nature Hostel in Pucón, waar ik voor de klim had

geboekt. Met een groep, en wie kreeg er stekende pijn in haar lies? Inderdaad, ik. Elke stap deed pijn. Ik was de langzaamste. En boos! Zo van: nou loop ik eindelijk op die vulkaan, heb ik pijn! Ik dacht: *auw-auw*, maar ook: *f**k it, ik ga door!* Dat boos zijn hielp, ik heb de top gehaald. Met aan de ene kant een oneindig vergezicht over Chili en aan de andere kant die rochelende krater met bizar gestolde lava.'

Dit is hét moment, ik ga!

Aan het woord Doris Furcic, die vier jaar geleden klaar was met haar studie communicatie. En toen? Doris: 'Nou kijk, over Zuid-Amerika droomde ik al op school. Vooral Argentinië. Maar ja, dan studeer je af, krijg je een vriend en vind je ergens vier hoog achter werk als *document-control-assistent*. Daar scande ik gebruiksaanwijzingen. En daarna werd ik KPN-ordercoördinator, ook geen topjob. Ik dacht regelmatig: dit is zo niks voor mij. Maar het was wel erg goed voor mijn spaarpot en eens zou ik toch die droomreis naar Argentinië gaan maken? Na een jaar zei ik: dag KPN! Kort daarna werd ook – tijdens een vakantie in Thailand – mijn relatie voltooid verleden tijd. Dit is hét moment, dacht ik. Ik ga! Maar ik ben niet meteen na Thailand vertrokken. *No señor*, er was sprake van enige planning. Ik had – tip 1 – een *to-do*-lijstje gemaakt. Met daarop Buenos Aires, Peninsula Valdés, Salar de Uyuni, de Amazone en Machu Picchu, de *usual highlights*. Maar ook: paragliden en skydiven in Argentinië, in La Cumbre en Cordoba. En in Chili de Villarica bij Pucón beklimmen, een actieve vulkaan, én op de woeste Rio Futaleufú raften. Plus: de Inca Trail in Peru lopen, naar Machu Picchu. En ook wilde ik – als ik toch in de buurt van Vuurland zou zijn – iets van Antarctica zien. Maar ja, die tripjes zijn duur – voor tien dagen ben je zo 4000 euro kwijt – dus dat stond al snel doorgekrast op mijn lijstje.'

Hostel ja, géén hotel

'Veelgehoorde kreet voor mijn vertrek: 'Kind, waar begin je aan?' Ouders en vrienden waren bezorgd. 'Reizen door Latijns Amerika, als jonge vrouw en in je uppie? Niet doen!' Zuid-Amerika staat bekend als een continent dat gevaarlijk kan zijn. Berovingen, ontvoeringen, verkrachtingen, van die dingen. Maar echt, je kunt door de latino landen reizen zonder drama. Tip 2, mijn belangrijkste: volg je intuïtie. Heb je het gevoel van 'dit klopt niet', loop dan niet dat steegje in. Besef steeds dat je alleen bent, en denk daarom twee keer na voordat je iets doet. Een voorbeeld? Luister, tip 3: maak in Bolivia geen sla schoon met kraanwater. Doe je dat per ongeluk toch, krijg je maagkramp. En dan kun je 's nachts solo de straat op, op zoek naar een apotheek, maar slimmer is natuurlijk om dit samen met een iemand van je hostel te doen. Hostel ja, géén hotel! Ik sliep nooit in een hotel, altijd in hostels. Die zijn véél goedkoper. Hoe ik ze vond? Bij *hostelworld.com* en *hostelbookers.com*. Ik had ook de *Lonely Planet Argentina* en *South America* bij me, maar meer als leesvoer, de beste tips kreeg ik via internet of van andere reizigers. Tip 4: boek je kamer vooraf via internet. Dat is vaak goedkoper. Bovendien: als jij na een reis per nachtbus met je zware backpack half slapend voor de balie staat, en zo'n nachtwaker vraagt de hoofdprijs, dan heb je meestal niet even geen zin in een uurtje afdingen. Laat staan om dan meerdere hostels in de stad te gaan bekijken.'

Señor Creepy

'Ik ben begonnen met een cursus Spaans van drie weken in Buenos Aires. Je leert dan meteen ook de tango, de stad en leuke mede-studenten kennen. Daarna begon de reis pas echt. Ik heb alles met de bus gedaan, nooit een vliegticket gekocht. Langste

reis? 28 uur. Ja, dat moet je leuk vinden. Je hoort wel eens rare verhalen, zo van: in Bolivia heb je voor je het weet vijf kippen op schoot, van een naar mest riekende boerin die dan grijnzend naast je zit. Maar ik heb wat anders beleefd: een vijf uur lange busrit naar Sucre met als 'leuk' extraatje een zwaarbestoppelde Boliviaan die me eerst ruim drie uur lang zwijgend aanstaarde om daarna met zichzelf te gaan spelen, zo in de bus met zijn ogen dicht. Gelukkig was ik op dat moment niet alleen, ik zat naast een mede-backpacker uit Groningen, Bram. Hij sliep net, maar ik heb Bram toen toch maar even wakker gemaakt. Hij is zo gaan zitten, dat *señor Creepy* mij niet meer goed kon zien. Waarna Bram en ik de slappe lach kregen.'

'Bijna alles op mijn lijstje heb ik gedaan. Paragliden en skydiven was te gek. En raften op de Futaleufú is waanzinnig! Wildwater 5! Je voelt de adrenaline door je lichaam gieren. Maar van Machu Picchu

Foto's linkerpagina:

- Doris op de Villarica vulkaan (2487 m) in Chili.
- Vrolijke Boliviaanse.
- Doris met twee mede-backpackers op de Salar de Uyuni, Bolivia.

Foto's deze pagina:

- Tango-les in Buenos Aires, Argentinië.
- 'Waanzinnig!' Raften op de Rio Futaleufú, Chili.
- Skydiving boven Cordoba, Argentinië.

BIJ HET WERELDWONDER HEB IK EEN UUR VOOR DE POORT GELEGEN. UITGEPUT.

heb ik niet veel gezien. Hoe dat kwam? Op de Inca-Trail zit een quotum, er mogen dagelijks niet meer dan vijfhonderd wandelaars op. Ik kon niet mee. Wat echter wel kon: de Inca Jungle Trek, een avontuurlijk alternatief. Die duurt vier dagen. En nu mag jij raden wie er in die weelderige jungle al op de tweede dag last van voedselvergiftiging had. Van koorts en voortdurend overgeven. In Santa Teresa, een dorp met een dokter, kreeg ik pillen. Antibiotica, anti-diarree, paracetamol. En jawel, uiteindelijk heb ik Machu Picchu gehaald. Maar voordat ik bij het wereldwonder naar binnenging, heb ik daar eerst een uur voor de poort gelegen. Uitgeput. En eenmaal in de Inca-stad, heb ik niet alles bekeken. Maar, en dat is tip 5: tegenslag hoort bij reizen. *No pain, no gain!*

'Wat ik meesleep? Een 18 kilo zware backpack, een rugzakje met de echt belangrijke spulletjes, zoals mijn iPhone en mijn camera, en ik droeg zo'n *moneybelt* onder mijn kleren. Van de Hema. Daar zaten paspoort, creditcard en wat geld in. Verder is alles wat je thuislaat meegenomen. Nu ik dit vertel, vraag ik me zelfs af wat ik allemaal in die grote rugzak meesjouwde. Ja, een klein slaapzakje. En een nooit gebruikte klamboe – die was voor de Amazone, maar uit vrees voor nog meer leegloop en braaksel hoefde ik daar niet meer zo nodig heen. Maar verder... ik had weinig kleren en maar één paar schoenen, en dat had ik aan.'

24 uur bedenktijd

'En nu? Tja, in elk geval geen sleurbaan. Ik ga geen gebruiksaanwijzingen scannen. Iets met reizen zou ideaal zijn. Momenteel werk ik in restaurant Santos in Den Haag. Ja, een Argentijn. Uiteraard.

Of die Antarctica-trip nog is gelukt? Jawel hoor! Omdat het relatief goedkoop kon, maar ook omdat ik ben bezweken. Zoals gezegd, zo'n tripje vanuit Ushuaia is duur, minimaal vierduizend euro. Dat vond ik echt te veel. Maar ja, toen kwam ik in Puyuhuapi, een gehucht in Chili aan de Carratera Austral – dat is een 12.000 kilometer lange weg door de Andes – een Nederlander tegen die er net was geweest. Heb je foto's? vroeg ik. Zag ik in dat stofdorp schitterende ijsbergen, pinguïnkolonies en een vette close-up van een jonge zeehond, chillend op het ijs met zijn muil open. Wow! En eenmaal op Vuurland knalde ik, samen met Sandra, een naar de Zuidpool hunkerende backpackster uit Zwitserland, in ons hostel in Ushuaia tegen een bord aan: *last-minute deal!* Bleken er nog twee plaatsen vrij te zijn: 3000 euro voor tien dagen, inclusief alles: mooie hut, heerlijk eten, excursies. Toen we om bedenktijd vroegen, zeiden ze: '24 uur, daarna zijn ze weg!' Navraag in geheel Ushuaia leerde dat die 3000 euro de absolute bodemprijs was, en toen ging ik om. Geen seconde spijt van gehad. Het was de kers op de taart. •

Foto's deze pagina:

- Machu Picchu in Peru.
- Zeehondenbaby op Antarctica. 'De kers op de taart.'

VRAGEN AAN OF MEER LEZEN
OVER DORIS? KIJK OP
WWW.DORISFURCIC.NL